

UOHSX009BAUE

PŘESEDNA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0309/2016/VZ-05047/2017/323/PMo

Brno 10. března 2017

V řízení o rozkladu ze dne 22. 12. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- společnost **ŠKODA AUTO a.s.**, IČO 00177041, se sídlem tř. Václava Klementa 869, Mladá Boleslav II, 293 01 Mladá Boleslav, zastoupeným na základě plné moci ze dne 21. 12. 2016 JUDr. Sylvií Sobolovou, Ph.D., advokátkou AK Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 26739291, se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0736/2016/VZ-49578/2016/522/PKř ze dne 16. 12. 2016, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 5. 12. 2016 na návrh výše označeného navrhovatele z téhož dne ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Lesy České republiky, s.p.**, IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Výzva k podání nabídek č. 1 – Dodávky terénních automobilů (DNS)**“ v dynamickém nákupním systému, jejíž zjednodušené oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 8. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 8. 2016 pod evidenčním číslem 645096 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 168-302783, přičemž oznámení o zavedení dynamického nákupního systému „**Dodávky terénních automobilů včetně pick-up**“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2016 pod ev. č. 636349 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 6. 2016 pod zn. 2016/S 107-191110, kde dalším účastníkem správního řízení je vybraný uchazeč –

- společnost **Hyundai Motor Czech s.r.o.**, IČO 28399757, se sídlem Siemensova 2717/4, 155 00 Praha 5,

jsem podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0736/2016/VZ-49578/2016/522/PKř ze dne 16. 12. 2016

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh ze dne 5. 12. 2016 vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0736/2016/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Výzva k podání nabídek č. 1 – Dodávky terénních automobilů (DNS)“ v dynamickém nákupním systému, jejíž zjednodušené oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 8. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 8. 2016 pod evidenčním číslem 645096 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 9. 2016 pod evidenčním číslem 2016/S 168-302783, přičemž oznámení o zavedení dynamického nákupního systému „Dodávky terénních automobilů včetně pick-up“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2016 pod evidenčním číslem 636349 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 6. 2016 pod zn. 2016/S 107-191110,

z a s t a v u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 5. 12. 2016 návrh z téhož dne podaný navrhovatelem – společností ŠKODA AUTO a.s., IČO 00177041, se sídlem tř. Václava Klementa 869, Mladá Boleslav II, 293 01 Mladá Boleslav (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Lesy České republiky, s.p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Výzva k podání nabídek č. 1 – Dodávky terénních automobilů (DNS)“ v dynamickém nákupním systému, jejíž zjednodušené oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 8. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 8. 2016 pod evidenčním číslem 645096 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 9. 2016 pod evidenčním číslem 2016/S 168-302783, přičemž oznámení o zavedení dynamického nákupního systému „Dodávky terénních automobilů

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

včetně pick-up“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2016 pod evidenčním číslem 636349 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 6. 2016 pod zn. 2016/S 107-191110 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Předmětem veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou 181 600 000 Kč měly v souladu s oznámením o veřejné zakázce být dodávky nových terénních automobilů schválených pro provoz na pozemních komunikacích v České republice, a to v provedení a výbavě dle požadované specifikace. Součástí předmětu plnění mělo být provádění zadavatelem v kupní ceně vozidla předplacených servisních prohlídek vozidla předepsaných výrobcem/uchazečem (tzv. garanční prohlídka) zahrnujících taktéž dodávky materiálu a poskytování služeb s tím spojených, a to po dobu 36 měsíců/100 000 km, podle stavu, který nastane dříve.
3. Návrhem ve smyslu § 113 zákona na přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky ze dne 5. 12. 2016 (dále jen „**návrh**“) se navrhovatel domáhal přezkoumání úkonů zadavatele v souvislosti s výběrem nejvhodnější nabídky a s rozhodnutím o námitkách navrhovatele a uložení opatření k nápravě zadavateli ve smyslu ustanovení § 118 odst. 1 zákona spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 11. 2016 a rozhodnutí zadavatele ze dne 25. 11. 2016 o námitkách navrhovatele ze dne 15. 11. 2016. Okamžikem doručení návrhu Úřadu došlo k zahájení správního řízení, které Úřad oznámil účastníkům řízení přípisem č. j. ÚOHS-S0736/2016/VZ-48325/2016/522/PKř ze dne 6. 12. 2016.

Řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření

4. Jako součást návrhu podal navrhovatel pod čl. IV. návrh na nařízení předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona, spočívajícího v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu na realizaci veřejné zakázky (dále jen „**návrh na nařízení předběžného opatření**“).
5. Návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření posoudil Úřad samostatně a dne 16. 12. 2016 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0736/2016/VZ-49576/2016/522/PKř (dále jen „**rozhodnutí o předběžném opatření**“), jímž rozhodl o tom, že návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu na realizaci veřejné zakázky zamítá.
6. Výrok rozhodnutí o předběžném opatření Úřad odůvodnil tím, že „[p]ři zvažování návrhu na nařízení předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona vycházel Úřad z obsahu návrhu navrhovatele a po posouzení náležitostí podaného návrhu, resp. procesních podmínek vedení správního řízení dospěl k závěru, že zjištěné okolnosti nespovídají o nutnosti vydat k zajištění účelu vedeného správního řízení předběžné opatření“.
7. Proti rozhodnutí o předběžném opatření podal navrhovatel dne 23. 12. 2016 rozklad datovaný tímž dnem, o kterém vede Úřad řízení pod sp. zn. ÚOHS-R0008/2017/VZ. Rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu proti rozhodnutí o předběžném opatření č. j. ÚOHS-R0008/2017/VZ-07107/2017/323/PMo ze dne 27. 2. 2017 nabylo právní moci dne 28. 2. 2017.

II. Napadené rozhodnutí

8. Dne 16. 12. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0736/2016/VZ-49578/2016/522/PKř (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž rozhodl o tom, že se správní řízení o návrhu

zastavuje podle § 117a písm. d) zákona, neboť k návrhu navrhovatele nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, a z důvodu nedodržení povinných náležitostí návrhu tak nebyly naplněny procesní podmínky pro vedení řízení.

9. Napadené rozhodnutí Úřad odůvodnil mj. tím, že z dokumentů zaslaných navrhovatelem, uvedených v bodě 11. odůvodnění napadeného rozhodnutí, vyplývá pouze informace navrhovatele o podání námitek (dle navrhovatele v zákonné lhůtě) a dále informace zadavatele z příloženého rozhodnutí o námitkách, že námitky byly „obdrženy“ dne 16. 11. 2016, a že se tak stalo v zákonné lhůtě. Úřad v této souvislosti zdůraznil, že tuto skutečnost nemohl ověřit, přičemž ani shodná deklarace zadavatele a navrhovatele nemohla být pro Úřad dostačující. Podle Úřadu nelze na daný případ aplikovat ani ustanovení § 19 odst. 5 a 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), neboť Úřadu nepostačuje, že zadavatel nepopírá, popř. konkludentně potvrzuje, že mu byla písemnost doručena, nýbrž Úřad zároveň potřebuje ověřit i její náležitosti a prokazatelně, na základě objektivních podkladů zjistit přesné datum (s čímž je spojena i potřeba zjištění způsobu) jejího doručení.
10. Pro doručování mezi navrhovatelem a zadavatelem podle Úřadu platí odlišná pravidla podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZEÚ**“), neboť na jejich (ve světle Úřadem označené judikatury) primárně soukromoprávní vztah je třeba aplikovat § 18a odst. 2 ZEU, dle kterého se za okamžik doručení považuje okamžik, kdy se do datové schránky přihlásí oprávněná osoba, přičemž doklad předložený navrhovatelem tuto skutečnost neprokazuje.

III. **Námítky rozkladu**

11. Proti napadenému rozhodnutí, které bylo navrhovateli doručeno dne 16. 12. 2016, podal navrhovatel v zákonné lhůtě dne 22. 12. 2016 rozklad datovaný tímž dnem (dále jen „**rozklad**“). Rozkladem napadá navrhovatel napadené rozhodnutí v celém rozsahu z důvodu nesprávného právního posouzení, resp. nezákonnosti.
12. Navrhovatel ve svém rozkladu namítá, že Úřad nesprávně zjistil a posoudil skutečnost, že navrhovatel k návrhu nepřipojil doklad o doručení námitek zadavateli a trvá na správnosti svého postupu, když doklad o doručení námitek zadavateli ve smyslu § 114 odst. 3 zákona doložil v podobě dodejky a tedy dle názoru navrhovatele Úřad měl nepochybně postaveno najisto, kdy ke skutečnému doručení námitek zadavateli došlo, a proto měl Úřad vzít předmětnou skutečnost za nespornou, prokázanou. Z toho důvodu se navrhovatel nemůže ztotožnit s tím, že by byl Úřad oprávněn zastavit správní řízení dle § 117a písm. d) zákona jen z toho důvodu, že Úřad není schopen z návrhu a k němu přiložených dokumentů spolehlivě zjistit počátek běhu blokační lhůty ve smyslu § 111 odst. 5 zákona a zajistit tak efektivní průběh správního řízení.
13. Navrhovatel se neztotožňuje s názorem Úřadu, že doklad o doručení námitek zadavateli ve smyslu § 114 odst. 3 zákona musel být právě v posuzovaném případě výhradně doklad o doručení námitek, ze kterého by bylo patrné datum a čas, kdy se pověřená osoba zadavatele dle § 8 odst. 6 ZEU přihlásila do datové schránky v podobě doručenky. Uvedený požadavek nemá oporu nejenom v zákoně, ale je rovněž neústavní pro jeho rozpor s článkem 4 odst. 1 zákona č. 2/1993 Sb., USNESENÍ ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY

ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého platí, že: „*Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.* Navrhovatel je toho názoru, že zákonodárce v zákoně umožňuje zadavateli, aby doručení námitek zadavateli ve smyslu § 114 odst. 3 zákona doložil jakýmkoliv dokladem, který je způsobilý doručení námitek doložit, což také dle navrhovatele učinil.

14. Dále navrhovatel uvádí, že dle § 51 odst. 1 správního řádu může jako důkaz sloužit v zásadě jakýkoliv důkazní prostředek, který je vhodný ke zjištění stavu věci a který nebyl získán v rozporu s právními předpisy. Tedy dle názoru navrhovatele důkazní prostředek dokládající doručení námitek zadavateli ve smyslu § 114 odst. 3 zákona nepochybně může být i samotné rozhodnutí zadavatele o námitkách, případně doplněné o dodejky z datové zprávy. Navrhovatel nevidí žádný důvod, proč by potvrzení obsažené v rozhodnutí o námitkách, podepsané na podporu správnosti centrálním zadavatelem a doprovobené ještě dokladem o dodání do datové schránky navrhovatele, nemělo být minimálně srovnatelné s potvrzením o převzetí.
15. V této souvislosti navrhovatel uvádí, že zákon ani žádný jiný právní předpis neumožňují Úřadu činit takové neodůvodněné rozdíly ohledně požadavků na potvrzení o doručení námitek v závislosti na tom, zda námitky byly podávány (v písemné podobě) osobně nebo elektronicky. Ustanovení § 148 odst. 2 zákona stanovuje osobní písemnou komunikaci dodavatele se zadavatelem na roveň písemné elektronické komunikace, tudíž navrhovatel tyto formy komunikace považuje za rovnocenné. Tedy dle navrhovatele není dán důvod klást na elektronickou formu doručování námitek mnohem vyšší nároky, než jaké má Úřad ve vztahu k osobní formě doručování námitek.
16. Navrhovatel v rozkladu na podporu svých tvrzení uvádí rozsudky Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 64/2011-41 ze dne 3. 1. 2013 a č. j. 31 Af 38/2012 - 52 ze dne 25. 4. 2013, ve kterých je uveden výklad problematiky doručování zadavatelem a dodavatelem datovými schránkami. Navrhovatel má za to, že Úřad pochybil, když se v posuzovaném případě od předmětné judikatury svévolně odchýlil. Takovým postupem dle navrhovatele totiž došlo k porušení mimo jiné i základní zásady činnosti správního orgánu dle § 2 správního řádu.
17. Dále navrhovatel v rozkladu uvádí, že obdobně jako Krajský soud v Brně se k problematice doručování při komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem datovými schránkami vyjádřilo i Ministerstvo pro místní rozvoj v Metodice k doručování prostřednictvím datových schránek při provádění úkonů v zadávacím řízení z dubna 2013. Navrhovatel se nemůže ztotožnit s názorem Úřadu, že by ustanovení § 18a ZEU představovalo pro případy soukromoprávní komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem prostřednictvím datových schránek *lex specialis* ve vztahu k obecné úpravě právního jednání vůči nepřítomné osobě dle § 570 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
18. Konečně navrhovatel namítá přepjatý formalismus Úřadu, a to i navzdory tomu, že Ústavní soud již mnohokrát prohlásil, že přehnaně formalistický postup za použití v podstatě sofistického odůvodnění zřejmě nespravedlnosti orgánům veřejné moci netoleruje např. nález Ústavního soudu sp. zn. ÚS 215/12 ze dne 26. 9. 2013. Navrhovatel je přesvědčen, že mu Úřad svévolně a nezákonně odňal právo na přezkum úkonů zadavatele.

Závěr rozkladu

19. Navrhovatel navrhuje, aby Úřad v souladu s § 87 správního řádu (v rámci autoremedury) napadené rozhodnutí zrušil, neučiní-li tak, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

20. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Procesní vývoj během řízení o rozkladu

21. Dne 3. 1. 2017 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k rozkladu z téhož dne, v němž uvedl, že se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, neboť navrhovatel v rozporu se zákonem nedoložil k návrhu doklad o doručení námitek zadavateli.
22. V závěru svého vyjádření k rozkladu zadavatel informoval Úřad, že dne 3. 1. 2017 uzavřel se společností Hyundai Motor Czech s.r.o., IČO 28399757, se sídlem Siemensova 2717/4, 155 00 Praha 5 (dále jen „**vybraný uchazeč**“), smlouvu na realizaci veřejné zakázky, který v kopii zaslal v příloze.
23. Dne 23. 2. 2017 vydal předseda Úřadu usnesení č. j. ÚOHS-R0309/2016/VZ-06882/2017/323/PMo, kterým dle § 39 odst. 1 v návaznosti na § 36 odst. 3 správního řádu určil navrhovateli a vybranému uchazeči lhůtu sedmi dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které se podle § 36 odst. 3 správního řádu mohli vyjádřit k podkladům napadeného rozhodnutí.
24. Dne 7. 3. 2017 obdržel Úřad podání navrhovatele ze dne 6. 3. 2017 označené jako „Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí“, ve kterém navrhovatel setrvává na tom, že je napadené rozhodnutí věcně nesprávné a nezákonné, přičemž v podrobnostech odkazuje na svou argumentaci obsaženou v rozkladu proti napadenému rozhodnutí.

Stanovisko předsedy Úřadu

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
26. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
27. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení

28. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit

výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.

29. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
30. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
31. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
32. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
33. Bepředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2011-52 ze dne 16. 8. 2012, proti němuž směřující kasační stížnost byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 zamítnuta, nutno vnímat jako „stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele“.
34. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 v nichž uvedl, že „důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“ Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. právě to, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.
35. K předmětu řízení se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008, kde uvedl, že „[v] obecné rovině lze předmět řízení definovat za pomoci dvou kritérií: subjektivního nebo objektivního. Subjektivní vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje. Objektivní vymezení předmětu řízení je pak odvislé od veřejného zájmu a okruhu chráněných zájmů, o které se v tom či onom typů řízení jedná (...). Tyto dva typy vymezení předmětu řízení se přirozeně mohou a nemusí překrývat; sledování a naplnění jednoho (subjektivního) hospodářského cíle však může typicky zahrnovat posouzení několika okruhů veřejných zájmů, které mohou být upraveny celou řadou tzv. složkových zákonů.“
36. Hospodářským cílem návrhu navrhovatele v tomto řízení bylo uložení nápravného opatření v podobě zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 11. 2016 a rozhodnutí zadavatele ze dne 25. 11. 2016 o námitkách navrhovatele ze dne

15. 11. 2016. S tímto hospodářským cílem návrhu navrhovatele se v zásadě kryje význam, který by pro navrhovatele mělo eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu.
37. Úřad zahájil toto správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona na základě návrhu navrhovatele. Předmětem tohoto správního řízení ve smyslu citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, tj. hospodářským cílem návrhu navrhovatele, bylo v době podání návrhu zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 11. 2016 a rozhodnutí zadavatele ze dne 25. 11. 2016 o námitkách navrhovatele ze dne 15. 11. 2016.
38. Dne 3. 1. 2017 zadavatel s vybraným uchazečem uzavřel smlouvu na realizaci dané veřejné zakázky. V důsledku uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky tak nově nastal stav, kdy zanikla možnost uložení nápravného opatření, kterého se navrhovatel domáhal svým návrhem. Jednou z podmínek uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona je totiž skutečnost, že dosud nedošlo k ukončení zadávacího řízení.
39. V tomto správním řízení tak v průběhu řízení o rozkladu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval, tj. zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 11. 2016 a rozhodnutí zadavatele ze dne 25. 11. 2016 o námitkách navrhovatele ze dne 15. 11. 2016, pravomocným meritorním rozhodnutím Úřadu.
40. I kdyby bylo možné v rámci tohoto správního řízení docílit pravomocného meritorního výroku Úřadu ve věci návrhu navrhovatele, nedošlo by ke změně v právním postavení navrhovatele a rozhodnutí Úřadu o návrhu navrhovatele by pro navrhovatele nemělo význam, neboť naplnění významu navrhovatelem zamýšleného v době podání návrhu by již nebylo objektivně možné. Prvotního cíle, kterého chtěl navrhovatel podáním návrhu dosáhnout (uložení nápravného opatření), tedy již dosáhnout nelze a návrh navrhovatele se tak stal bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
41. K tomu dodávám, že veřejný zájem v podobě dohledu nad dodržováním zákona je přitom Úřadem vykonáván nezávisle na trvání hospodářského cíle návrhu navrhovatele, a to v rámci projednávání správních deliktů podle § 112 odst. 2 zákona.
42. Situace, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož v důsledku uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky nelze dosáhnout prvotního cíle návrhu navrhovatele, je jedním z důvodů, na základě kterých musí správní orgán řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.
43. Uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky zapříčiňuje odpadnutí předmětu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterým je, jak rovněž uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, „*trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách*“. Povinnost Úřadu vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i poté, co byla uzavřena smlouva na realizaci veřejné zakázky, tj. poté co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, by byla konstruována nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu.

44. Uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky zapříčinilo stav, kdy zanikla možnost Úřadu uložit zadavateli nápravné opatření a návrh se tak stal v průběhu vedení správního řízení zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V přezkoumávané věci by totiž případné rozhodnutí o rozkladu nesplnilo svůj účel, tj. i kdyby případně byly navrhovatelovy námitky shledány v řízení o rozkladu důvodnými. V takovém případě by totiž Úřad nemohl uložit žádné nápravné opatření v již ukončeném zadávacím řízení veřejné zakázky, tj. vyhovět návrhu navrhovatele, neboť již není zadávacího řízení, v rámci něhož by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 11. 2016 či rozhodnutí zadavatele ze dne 25. 11. 2016 o námitkách navrhovatele ze dne 15. 11. 2016.
45. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně normativně určuje postup odvolacího správního orgánu v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu zadavatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
46. Co se týče námitek uvedených v rozkladu navrhovatele, konstatuji, že jsem nebyl oprávněn se jimi zabývat, neboť je třeba se nejdříve vypořádat s tím, zda je naplněn procesní rámec pro věcný přezkum. To znamená, že nejdříve musí být splněny podmínky, za kterých lze vůbec řízení vést, kde je mimo jiné třeba, aby správní orgán mohl autoritativně rozhodnout o konkrétních právech a povinnostech účastníků správního řízení. V předmětné věci však tento předpoklad odpadl, neboť v důsledku uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky nastaly důvody k zastavení správního řízení bez dalšího a vznikla tak překážka, díky které již Úřad nemůže ve věci rozhodnout.
47. Nad rámec výše uvedeného však v obecné rovině doplňuji, že Úřad je oprávněn a povinen v mezích zákona a v rámci výkonu své pravomoci akceptovat jen takové podklady, které umožňují objektivní posouzení skutečností, jichž jsou nositeli. Samotný doklad o doručení námitek zadavateli má stěžejní význam pro zákonnost správního řízení, neboť představuje kruciólní okolnost pro posouzení přípustnosti podaného návrhu z hlediska obligatorního a řádného předchozího využití institutu námitek jako opravného prostředku (ve smyslu § 110 odst. 7 zákona) a dále pro stanovení počátku běhu lhůty, po kterou zadavatel nesmí (ve smyslu § 111 odst. 5 zákona) v případě podání řádného návrhu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Za zákonnost správního řízení a jeho vedení v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivnosti odpovídá Úřad, který je k zajištění účelu řízení oprávněn, pro zahájení řízení, potažmo vydání závazného rozhodnutí, požadovat po navrhovateli kvalifikované podklady. Klade-li tedy zákon odpovědnost za prokázání doručení námitek zadavateli na navrhovatele, je navrhovatel povinen již při podání návrhu předložit způsobilý doklad o doručení.
48. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků nezbyvá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

VI. Závěr

49. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že zadavatel uzavřel smlouvu na realizaci veřejné zakázky, jsem dospěl k závěru, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
50. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové
2. JUDr. Sylvie Sobolová, advokátka, Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1
3. Hyundai Motor Czech s.r.o., Siemensova 2717/4, 155 00 Praha 5

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy